

opnaaet; naar blot de klagende havde gjort sig den Ulejlighed at gennemlæse deres Tryksager med nogen Fornuft og Eftertanke. Nogle af Klagerne ere ret taabelige, og de fleste af dem burde ganske sikkert have været afviste af Politiet eller have været henviste til direkte Behandling af det Firma, som har solgt Serieobligationerne. Her skal jeg gøre opmærksom paa, at det jo ikke heller drejer sig om Velfærdssager; det er egentlig talt kun smaa Beløb, et halvt Hundrede Kroner om Aaret, de paagældende indskyde gennem deres maanedlige Betalinger, og saa faa de dog altid noget tilbage og undertiden noget mere; end de have indskudt, men som jeg tidligere har anført, aldrig det, de havde gjort sig Forventning om at vinde paa Grund af disse markskrigerske Reklamer. — Jeg er derfor meget villig til at gaa med til at forbyde Salg af Andele i Serieobligationer, og det er jo væsentlig kun over dem, der er blevet klaget til Politidirektøren, og over hvilke Klagerne ere blevne indsendte gennem ham til Justitsministeriet.

Der er ogsaa en anden Grund til, at man kunde gaa særlig til Værks overfor disse Serieobligationer, nemlig den, at der ikke er nogen Sikkerhed for, at vedkommende, der sælger en Andel i en saadan Serieobligation, i Virkeligheden er i Besiddelse af den originale Obligation. Naar han kender de Numre, som skulle udtrækkes, behøver han nemlig ikke at eje dem og kan altsaa sælge Andele i Obligationen, som han i Virkeligheden ikke er i Besiddelse af. Saa tager han den Chance og regner naturligvis en hel Del mere i Betaling for disse Andelslodder i Serieobligationerne, end han i Virkeligheden kan risikere at tabe. Der er jo i øvrigt forbundet et ganske kolossalt Arbejde med den hele Virksomhed, som gør, at der virkelig maa regnes med en hel Del i Betaling for Numrene. De kunne tænke Dem det, naar der hver Maaned blot for en eneste Serieobligation skal sendes Meddelelse til de 100 Deltagere i Spillet med Trækningslister osv., Pengene skulle inkasseres og Gevinsterne fordeles. Der skal foretages et stort Korrespondancearbejde, som gør, at denne Spillemaade naturligvis er ret kostbar for de paagældende. Men paa den anden Side ere saadanne Serieobligationer ret værdifulde, og kun ved at de blive udstykkede i Hundrede dele, bliver det overkommeligt at deltage for de Folk, som naturligvis helst skulde lade være at spille i den Slags Lotteri.

Dette, at man kan sælge Andele i Serieobligationer, man ikke ejer, er altsaa noget, der er forbundet med dette System, at Serier med bestemte Numre udtrækkes.

Ogsaa af den Grund maa man sige, at der ikke er nogen Sikkerhed for, at paagældende faar sin Gevinst. Hvis han ejede Obligationen, vilde der være det, da Staten eller den Kommune, der har udstedt den, indestaar for, at Gevinsten bliver betalt; men naar han ikke er Ejer af den, maa han være beløvet paa, at vedkommende er ude af Stand til at udbetale det Præmiebeløb, som kan blive udtrukket.

Vender jeg mig nu til det foreliggende Lovforslag, indeholder det et almindeligt Forbud mod Salg af Andele i Præmieobligationer; og det uagtet der med almindelige Præmieobligationer ikke kan gøres nogen saadan misvisende Reklame som med Serieobligationer. Ved de almindelige Præmieobligationer er enhver Spiller ganske paa det rene med, at det beror paa et Tilfælde, om hans Nummer kommer ud eller ikke, og der er Garanti for, at han faar Andel i den eller de Præmier, der muligvis maatte falde, nemlig den Garanti, at de originale Obligationer nødvendigvis maa være til Stede og bero hos paagældende Firma. Nu forekommer det mig ogsaa, at saa længe Andele i Lotterier sælges, er der ikke nogen Grund til ganske i Almindelighed at forbyde Salg af Andele i Præmieobligationer, der jo beholde deres Værdi, selv om Præmien ikke kommer ud, medens Andele i Lotterisedler, naar Seddelen ikke kommer ud, ere værdiløse. Altsaa for saa vidt er Præmieobligationen en bedre Formuegenstand end Lodseddelen. En hel Præmieobligation er ofte et meget dyrt Papir, saa der ikke er nogen Anledning til at forbyde Salget af Andele af Præmieobligationer, naar man tillader Salget af Andele i Lotterisedler i det Omfang, som Tilfældet er. Lodder i Koloniallotteriet sælges egentlig kun i Andele. Det siges nok i Planerne, at en hel Lodseddel koster 22 Kr., men jeg tror ikke, at der eksisterer hele Sedler; i alt Fald tror jeg ikke, at Lotteriet har nogen af dem ude. Det vil altsaa sige, at hvis de halve Sedler i Koloniallotteriet ere de største, der ere ude blandt Folk, maa man, for at komme til Sandhed i Planerne, reducere alle Gevinster til det halve. Planerne vise Gevinst for en hel Seddel, men den Seddel, man køber, er kun en halv Seddel. —